

Wyniki XIII edycji konkursu fotograficznego „Przeglądu Socjologii Jakościowej”

<https://doi.org/10.18778/1733-8069.19.2.07>

Droгие Czytelniczki i drodzy Czytelnicy PSJ,

XIII edycja konkursu fotograficznego „Przeglądu Socjologii Jakościowej” odbyła się pod hasłem „Widok cudzego cierpienia” – będącym równocześnie tytułem znakomitej książki Susan Sontag. W ubiegłym roku obrazy ludzkiego cierpienia stały się wręcz powszechne. Zobaczyliśmy strach, ból, ruinę sąsiedniego kraju, ludzi zabłąkanych w ucieczce... i śmierć – bardzo blisko nas, tuż obok. Zarówno książka Sontag, jak i wydarzenia wojny „u granic” dotyczą głównie zjawisk masowych. Cierpienie jest tu udziałem szerokich grup społecznych i wpływa na postawy i zachowania niemal każdego – nawet w pośredni sposób. Przypuszczaliśmy, że to zbiorowe doświadczenie znajdzie swój wyraz w zgłoszonych pracach. Tak się nie stało. Niemal wszyscy – autorki i autorzy esejów, a było ich tym razem wielu, skoncentrowali się na pokazaniu cierpienia indywidualnego, intymnego. Nie umniejsza to jednak wartości przedstawionych do oceny prac. Być może jest tak, że dopiero potrzebujemy oswoić się z tym nowym, wcale nie wspaniałym światem? Znaleźć właściwą formę i treść, by zmierzyć się z tym zbiorowym doświadczeniem bólu i cierpienia.

Jury stanęło przed trudnym zadaniem. Napłynęło do nas wiele ciekawych i poruszających obrazów i komentarzy. Jednocząca owe różne przecież prace perspektywa dostrzegania cierpienia w skali mikro – indywidualnych i osobistych dramatów, a jednak uwikłanych w społeczny kontekst – nie ułatwiała wyboru. Ostatecznie zdecydowaliśmy, że zostanie nagrodzona jedna praca, która wydaje się dobrą egzemplifikacją „ducha” pozostałych przedstawionych do konkursu.

Zwyciężczynią XIII edycji konkursu fotograficznego „Przeglądu Socjologii Jakościowej” jest Pani Marta Wojnarowska-Olszewska za esej pt. *Wioleta*, a wszystkim uczestniczkom i uczestnikom dziękujemy za prace i związane z nimi emocje.

W imieniu Jury, Waldemar Dymarczyk

© by the author, licensee University of Lodz, Poland
This article is an open access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution license
CC-BY-NC-ND 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

Wioleta

To był 2015 rok. Jej ojciec, będąc pod wpływem alkoholu, rzucił się na matkę z nożem myśliwskim. Wioleta zasłoniła ją swoim ciałem. Ranił córkę wielokrotnie. Jeden z ciosów przeciął rdzeń kręgowy. Ojciec odsiaduje dożywocie za zabicie żony i 10 lat za kalectwo Wioli.

Dzisiaj Wiola mieszka w mieszkaniu socjalnym. Nie utrzymuje kontaktów ze swoją biologiczną rodziną. Jej życie koncentruje się wokół domu, który stworzyła wraz z Dawidem, ukochanych czworonogów i niewielkiego ogródka na tyłach budynku, w którym mieszka. Uwielbia robić zdjęcia przyrodnicze. Raz w roku uczestniczy w zawodach integracyjnych wraz z IKS SMOK Orneta. Ze względu na bóle neuropatyczne nóg i przyjmowanie leków opioidowych nie może zrobić prawa jazdy.

Mimo przeciwności i szeregu uniedogodnień dzielnie stawia czoło rzeczywistości. Cieszy się z osiągnięć. Łatwo się nie poddaje. Angażuje się w pomoc zwierzętom. Powtarza, że to mama nauczyła ją szacunku do przyrody. Chociaż w 2017 roku została nominowana do Nagrody im. Jana Rodowicza „Anody” w kategorii „Wyjątkowy czyn”, sama o sobie mówi, że nie jest nikim niezwykłym i prowadzi normalne życie.

Marta Wojnarowska-Olszewska

